

ความสัมพันธ์ในการพยากรณ์ชีวิตคนด้วยวิชาโหราศาสตร์ไทย
กับกฎแห่งกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท

นางกฤติกาวัลย์ หิรัญสี^๑

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมาย ๓ ประการคือ (๑) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการพยากรณ์ตามหลักวิชาโหราศาสตร์ไทย (๒) เพื่อศึกษาหลักกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท (๓) เพื่อการนำเสนอถึงความสัมพันธ์ของการพยากรณ์ที่นำมาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยมีความสอดคล้องกับกฎแห่งกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท วิธีวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์จากเอกสารสำหรับการพยากรณ์ตามหลักวิชาโหราศาสตร์ไทยประกอบกับการสัมภาษณ์จากการศึกษาพบว่า การพยากรณ์ชะตาชีวิตคนโดยหลักการของโหราศาสตร์ คือการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆกัน โดยมีองค์ประกอบคือการเคลื่อนที่ของดวงดาวเป็นหลัก จึงมีทั้งความเป็นไปได้ และการคลาดเคลื่อนตามเหตุ ปัจจัยในขณะนั้น ส่วนกฎแห่งกรรม เป็นกฎที่แน่นอนมีเหตุ และผลปรากฏให้เห็นอยู่ในตัวอย่างพร้อมมูลซึ่งจัดอยู่ในหลักกรรมนิยาม อันหมายถึงกระบวนการแห่งเจตจำนงของการกระทำ ทำเช่นไรย่อมให้ผลเช่นนั้น ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดีตามเวลา ตามหน้าที่และตามความแรงของกรรมความสัมพันธ์กันสำหรับการพยากรณ์ และกฎแห่งกรรมนั้นนักโหราศาสตร์ใช้เวลาเกิดของบุคคลเชื่อมโยง เข้ากับหลักกรรมนิยามทั้ง ๕ ประการเป็นพื้นฐานในการพยากรณ์และสามารถแนะนำเจ้าของดวงชะตาให้รู้จักนำคำพยากรณ์ที่ได้รับมาประยุกต์ ปรับปรุงให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินชีวิตทั้งต่อตนเองและต่อผู้อื่น สามารถเข้าใจ ได้ดีถึงพื้นฐานดวงกำเนิด และกฎแห่งกรรมของตนเองที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

คำสำคัญ: การพยากรณ์ ในทางโหราศาสตร์

^๑ นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ABSTRACT

This article aims to analytically study the prediction in Thai Astrological principles related to the Law of Kamma in Theravada Buddhism. The objectives of this study were:- 1) to study the composition of Thai Astrological prediction. 2) to study the Law of Kamma in Theravada Buddhism and 3) to purpose the relationship between the Law of Kamma and the prediction in our life styles. This research was conducted by the “Documentary Research” and indepth interviews for Thai Astrology. In the study, it was found that the prediction by Thai Astrological principle means the estimation of something that would happen at the different time based on the knowledge of the star movements which may happen or not happen. The principles of Kamma are the specific laws which are concluded in kamma-niyama, meaning order of act and result. In Theravada Buddhism, the effect of Kamma will happen definitely. In the analysis, the relationship between the prediction in Thai Astrology principles and the laws of Kamma involve the person’s birth time related to 5 kamma-niyama. Thai astrologer can use the basic forecast to give proper advices to people who can apply for the most benefits in the way of their lives. The prediction in Thai Astrological principles will help them to have the ideas for their own birth chart relating to their own Kamma which never changes.

Key words: Prediction in Thai Astrology

๑. บทนำ

การพยากรณ์โดยหลักการของวิชาโหราศาสตร์ได้เข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตของคนไทยมาตั้งแต่ครั้งโบราณจนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่การดูแนวโน้มชีวิตในอนาคตเมื่อบุคคลประสบปัญหาในชีวิตหาทางออกไม่ได้เวลานั้น คนมักจะมีแนวโน้มเข้าหา พิธีกรรม และศาสนา เพื่อช่วย บำบัดรักษาจิตใจให้มีความเข้มแข็งขึ้น ความไม่มั่นคงทางจิตใจของมนุษย์นี้เป็นสากล แต่วิธีการของแต่ละสังคม แต่ละวัฒนธรรม จะนำมาบำบัดรักษาใจนี้เป็นเรื่องของแต่ละวัฒนธรรม เป็นการสร้างสรรค์ เป็นประเพณีปฏิบัติของแต่ละวัฒนธรรม ไม่มีประเพณี พิธีกรรมของสังคมใดดีกว่าอีกสังคมหนึ่ง ทุกสังคม มีวัฒนธรรม มีวิธีการจัดการกับภาวะที่ไม่มั่นคงทางจิตใจของบุคคลในแต่ละสังคมแตกต่างกันออกไปตามความเชื่อของสังคมนั้นๆ หรืออีกนัยหนึ่งความเชื่อ คือความคิดที่อยู่ในจิตใจ จนขจัดทางเลือกอื่นออกไป และถือว่า ความคิดนี้เป็นสิ่งถูกต้อง^๒ สำหรับสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมพุทธและการดำเนินชีวิตจะเป็นไปตามหลักธรรมคำสอนในทางพระพุทธศาสนาที่เชื่อว่าทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่วใครทำกรรมใดไว้อย่อมได้รับผลของกรรมนั้นปัจจุบันคนไทยมีความเชื่อเรื่องกรรมที่คลาดเคลื่อนไปจากหลักคำสอนในพระพุทธศาสนาที่สอนว่า "กรรม" มาใช้ในความหมายถึงผลของการกระทำไม่ดีของ

บุคคลที่ทำไว้ในชาติก่อนส่งผลในชาติปัจจุบัน และผลของกรรมดีไม่ใช้ความดีที่จิตใจสัมผัสได้แต่มุ่งถึงผลของการกระทำภายนอกอันเป็นผลที่ตนเองและผู้อื่นมองเห็นได้ง่ายเป็นวัตถุสิ่งของ ดังนั้นคนส่วนใหญ่เมื่อเกิดความทุกข์ แทนที่จะค่อยๆ มองหาเหตุที่ทำให้เกิดทุกข์ และแก้ไข กลับไปหาหนทางแก้กรรม ให้พ้นจากความทุกข์ หมอดู หรือนักพยากรณ์จึงเข้ามามีบทบาทต่อการตัดสินใจ เรื่องที่คนมักสนใจคือเรื่องของ ความมั่นคงในฐานะการเงิน การงานและคู่ครอง ความรักถึงแม้คนจะไม่มี ความเชื่ออย่างมั่นคงต่อโหราศาสตร์แต่คำทำนายของหมอดูก็ทำให้สบายใจมีกำลังใจขึ้นหรือในทางตรงข้ามอาจจะมีความกังวลใจมากขึ้นจากคำพยากรณ์ที่ได้รับ ความที่บุคคลไม่มีความเข้าใจในโหราศาสตร์เพียงพอจึงทำให้หมอดูเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในระดับหนึ่ง เพราะนักโหราศาสตร์มีการปรับปรุงวิธีการในการทำนายเพื่อให้เข้ากับหลักของศาสนาซึ่งพลตรีประยูร พลารีย์ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ ไว้ว่า

“วิชาโหราศาสตร์เป็นศาสตร์แห่งปัญญาที่เกี่ยวกับปรัชญาอันสูงยิ่ง เครื่องมือสำคัญของวิชาโหราศาสตร์คือวิชาตรรกศาสตร์ (Logic) โดยเฉพาะคือ การอุปมาอุปมัย (Analogy) เมื่อศึกษาสูงขึ้นจะพบว่ามีธรรมชาติคล้ายเป็นศาสนาศาสนาหนึ่งและที่น่าสนใจอย่าง

^๒Morris R. Cohen, “Belief”, Encyclopedia of Social Science, Vol. 1, 1973, p. 45

ยั้งก็คือเข้ากันกับพระพุทธรศาสนาได้เป็น
อย่างดี”^๓

ดังนั้น นักโหราศาสตร์ไทยโดย
ส่วนใหญ่จะอ้างอิงถึงหลักธรรมในพุทธรศาสนา
เป็นตัวหลักสำคัญในการพยากรณ์ เช่น จารัส
ศิริ ได้กล่าวถึงหลักกรรมในพุทธรศาสนา
กับหลักพรหมลิขิตไว้ว่า “อันที่จริงหลัก
พรหมลิขิตหรืออิทธิพลดวงดาวก็คือกรรมลิขิต
นั่นเองดวงดาวเป็นสถิติส่องทางให้รู้วาระ
กรรมได้ก่อนก็มาจากสถิติการโคจรของ
ดวงดาวนั่นเอง”^๔

ดังนั้น ความสัมพันธ์ของ
โหราศาสตร์กับวิถีชีวิตของสังคมพุทธรอย่าง
สังคมไทยจึงเป็นความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่
ออก ตามรูปศัพท์“ความสัมพันธ์” คือ เกี่ยว
ข้อง,ผูกพัน,เนื่องกัน โดยที่หลักคำสอนทาง
พระพุทธรศาสนาจะสอนให้เชื่อในเรื่องของ
กรรมหรือการกระทำอันประกอบด้วยเจตนา
ที่มีผลต่อผู้กระทำเสมอ นักโหราจารย์จึงได้
ปรับปรุงวิธีการในการพยากรณ์ให้เข้ากับหลัก
พุทธรศาสนาโดยมีการโยงเข้ากับอิทธิพลของ

ดวงดาวที่เป็นกรรมลิขิตที่ติดตัวบุคคลนั้นมา
บวกกับความสามารถทางจิตวิทยาของ
โหราจารย์ทำให้เกิดความถูกต้องในการ
ทำนายและวิเคราะห์บุคลิกลักษณะรวมถึง
อุปนิสัยใจคอของบุคคลนั้นได้ รวมไปถึง
เหตุการณ์ที่เคยผ่านเข้ามาในชีวิต หรือมี
แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงเป็นสาเหตุ
หนึ่งที่ทำให้ การดูดวงมีอิทธิพลในระดับหนึ่ง
ของการเลือกหนทางในการเสริมสร้าง
ความมั่นใจในการดำเนินชีวิต

๒.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๒.๑ เพื่อศึกษาองค์ประกอบของ
การพยากรณ์ตามหลักวิชาโหราศาสตร์ไทย

๒.๒ เพื่อศึกษาหลักกรรมใน
พระพุทธรศาสนาเถรวาท

๒.๓ เพื่อนำเสนอถึง
ความสัมพันธ์ของการพยากรณ์มาใช้ในการ
ดำเนินชีวิต โดยมีความสอดคล้องกับกฎแห่ง
กรรมในพระพุทธรศาสนา

๓.วิธีดำเนินการวิจัย

กระบวนการวิธีวิจัย
(methodology) เป็นกระบวนการวิจัยเชิง
คุณภาพ (qualitative research) และ
สัมภาษณ์ประกอบไปด้วย

๓.๑ การวิจัยเชิงเอกสาร
(documentary research)โดยการศึกษา
ข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (primary
source) ได้แก่ พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับ
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยศึกษาข้อมูลจาก
เอกสารชั้นทุติยภูมิ (secondary source)
ได้แก่ อรรถกถา ปกรณ์วิเสสรวมถึงตำราและ
คัมภีร์อื่นที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

^๓ประยูร พลอารีย์, คัมภีร์สูตรพระ
เคราะห์สนธิ, (กรุงเทพมหานคร: โรงเรียน
โหราศาสตร์กรุงเทพ, ๒๕๒๑), หน้า๑๑.

^๔จารัส ศิริ, โหราศาสตร์ไทย
อ่านชะตาด้วยตนเอง, พิมพ์ครั้งที่๒,
(กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษมบรรณกิจ,
๒๕๐๘), หน้า๑๐-๑๒.

^๕พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุต
โต), พจนานุกรมพุทธรศาสนา ฉบับประมวลศัพท์,
พิมพ์ครั้งที่ ๑๔, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทธนธัช
การพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๓), หน้า ๔๓๔.

๓.๒ การสัมภาษณ์ (interview) ผู้ศึกษาได้แบ่งกลุ่มผู้ทำการสัมภาษณ์ ออกเป็น บุคคลผู้ที่มีความรู้ทางโหราศาสตร์ และพระเถรานุเถระชั้นผู้ใหญ่ จำนวน ๑๐ รูป/คน โดยแบ่งเป็นทางฝ่ายพระพุทธศาสนา ๕ รูป ฝ่ายนักโหราศาสตร์ ๓ ท่าน และฝ่ายนักวิชาการ ๒ ท่าน เพื่อที่จะได้มุมมองของ แนวความคิดในด้านการพยากรณ์ด้วยวิชาโหราศาสตร์ และหลักของกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาทว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันเช่นไร โดยได้กำหนดให้มี กระบวนการวิธีการวิจัย (methodology) ด้วยการออกแบบโครงสร้างของคำถามที่สามารถนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง หรือ การสัมภาษณ์แบบชี้นำ (guided interview) กล่าวคือ เป็นการสัมภาษณ์แบบ ปลายเปิด ซึ่งเป็นกระบวนการวิจัยที่มีความ ยืดหยุ่น และเปิดกว้าง โดยมีการนำคำสำคัญ (keywords) มาใช้ ประกอบเพื่อชี้นำ คำ สัมภาษณ์ ลักษณะของคำถามที่มีความง่าย พร้อมทั้งจะปรับเปลี่ยนให้มีความสอดคล้องกับ ผู้ที่ให้สัมภาษณ์

๔. ผลการศึกษา:

ได้ทราบถึงสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๔.๑ องค์ประกอบของการพยากรณ์ ตามหลักวิชาโหราศาสตร์ไทย

ความหมายของโหราศาสตร์ คือ วิชาที่ว่าด้วย การพยากรณ์ และการทำนาย โชค ชะตาของบุคคล รวมไปถึงเหตุการณ์ ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเมือง ในประเทศ ใน ภูมิภาคต่างๆ ของโลก โดยอาศัย การโคจร ของดาวพระเคราะห์ ณ เวลานั้นเป็น

องค์ประกอบ โหราศาสตร์แสดงให้เห็นถึง ความเชื่อมโยงระหว่างธรรมชาติ ความเชื่อ และวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ดังที่ Thomas Moore อธิบายไว้ว่า โหราศาสตร์ เป็นรูปแบบของจินตนาการที่เกิดจาก ธรรมชาติ และมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับ ชีวิตประจำวัน มันเป็นดังบทกวีที่ถูกนำมาใช้ ในรูปแบบมุมมองของชีวิตบนโลก ซึ่งถูก กระตุ้นโดยการเคลื่อนไหวของเทวดิตต่างๆ บนท้องฟ้า สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถสะท้อน ตัวตนในรูปแบบที่ไม่เป็นระบบเชิงสัญลักษณ์ และจินตนาการ โหราศาสตร์เป็นวิชาที่ใช้ สัญลักษณ์ และการแทนที่เป็นจุดในการอ่าน คำพยากรณ์เช่นการใช้เลข ๑ แทน ดาว อาทิตย์ ซึ่งแยกความหมายออกเป็น บุคคล, สถานที่, โรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ ในการตีความ สัญลักษณ์เพื่อออกคำทำนายมี อยู่ ๒ ลักษณะ ดังนี้ ก) คำทำนายที่เน้นเหตุการณ์ (event-oriented) โดยอาศัยการโคจรของดาวพระเคราะห์ในช่วง วัน เวลา ดังกล่าว ทำมุมสัมพันธ์ กับดาวพระเคราะห์ในพื้นที่ดวงกำเนิด และ ข) คำทำนายที่เน้นบุคคลเป็นศูนย์กลาง (person-centered) อ่านความหมายจาก ดาวประจำตัวของบุคคลที่ สถิตอยู่ในราศีนั้น หรือ การตีความหมายของ ลัคนา ที่สถิตอยู่ใน

^๒ Moore Thomas, *The Re-Enchantment of Everyday Life*, (Londo: CPA Press, 2010), p. 1.

ราศีนั้น โดยนำคุณสมบัติของราศี และดาวพระเคราะห์มาผสมกัน

การตีความทั้ง ๒ แบบตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อคนละอย่าง คำทำนายที่เน้นเหตุการณ์มีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าชีวิตเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดมาแล้ว (determinism) เพราะดาวมีการโคจรที่สม่ำเสมอ ชีวิตต้องเป็นไปตามการโคจรและรอบของดาวพระเคราะห์นั้น ส่วนการทำนายที่บุคคลเป็นศูนย์กลาง มีความเชื่อว่า มนุษย์มีเสรีภาพ (free will) ในการเลือกกระทำ ดวงดาวเป็นเพียงตัวบอกถึงแนวโน้มของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตตามช่วงเวลานั้นๆ การพยากรณ์คือการตีความ มีโอกาสเป็นไปได้ และมีโอกาสเบี่ยงเบนไม่เป็นที่ไปตามนั้น ด้วยการกระทำ หรือ กรรมของแต่ละบุคคลด้วยเหตุ และปัจจัยอีกหลายประการสรุปได้ว่า ดวงดาวในแผ่นดวงจึงถือเป็นสัญลักษณ์ของกรรม เพราะสัมพันธ์กับกรรมดีและกรรมไม่ดี”^๘ กรรมจึงอยู่เหนือคำพยากรณ์ เป็นใหญ่กว่าสิ่งใดทั้งปวง

๔.๒ ความรู้ที่ได้จากการศึกษาหลักกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาท

กรรม ในความหมายทางธรรมตัวเจตนานั้น เป็นตัวกำหนดให้การกระทำของบุคคลเกิดขึ้นทั้งด้วยทางกาย ทางวาจา และ

^๘บรรจบ บรรณรุจิ, **กรรมกุญแจไขความลับของชีวิต เล่ม ๕ ตอน กรรมกับโหราศาสตร์**, (กรุงเทพมหานคร: แคนน่ากราฟฟิก, ม.ป.ป.), หน้า ๓๓.

ทางใจตามพุทธพจน์ที่ว่า “เจตนาหิ ภิกษุเวกมมํ วทามิ เจตยิตวา กम्म กโรติ กาเยน วาจา ย มนสา”^๙ แปลว่า “ภิกษุทั้งหลายเรากล่าวเจตนาว่าเป็นกรรมบุคคลคิดแล้วจึงกระทำการกรรมด้วยกายด้วยวาจา ด้วยใจ”^๙ จะเห็นได้ว่า พระพุทธศาสนาให้ความสำคัญกับการกระทำที่ประกอบด้วยเจตนา คือทำด้วยความตั้งใจทั้งกรรมดี และกรรมที่ไม่ดี ดังนั้นกฎแห่งกรรมจึงหมายถึงกระบวนการให้ผลของการกระทำ หรือผลที่เกิดจากการกระทำในงานวิจัยนี้แยกพิจารณาออกเป็น ๒ ประเด็น คือ ๑) กฎแห่งกรรมในฐานะเป็นกฎธรรมชาติ ๒) กฎแห่งกรรมในฐานะเป็นกฎทางศีลธรรม แยกอธิบายได้ ดังนี้

“กฎธรรมชาติ” เรียกในภาษาบาลีว่า “นियม” แปลว่ากำหนดอันแน่นอน นั่นคือ ธรรมนิยามซึ่งเป็น ๑ ในธรรมนิยาม ๕ อย่าง พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) ได้อธิบายไว้ว่า กฎธรรมชาตินี้ เป็น ธาตุ คือ ภาวะทรงตัวอยู่โดยธรรมดา เป็น ธรรมฐิติ คือ ภาวะที่ตั้งตัวหรือยืนตัวเป็นหลักแน่นอนอยู่ เป็นธรรมดา เป็นธรรมนิยาม คือ เป็นกฎธรรมชาติ หรือกำหนดแห่งธรรมดาไม่เกี่ยวกับผู้สร้างผู้บันดาล หรือการเกิดขึ้นของศาสนา หรือศาสดาใดๆ^{๑๐} ดังนั้นหลักนิยาม ๕ จึงเป็นหลักแห่งความแน่นอน เป็นสิ่งที่มีอยู่จริง ดำรงอยู่เสมอ เป็นธรรมดาของโลก ประกอบด้วย

^๘ อ.ฉก. (บาลี) ๒๒/๓๓๔/๔๖๔.

^๙ อ.ฉก. (ไทย) ๒๒/๖๓/๕๗๗.

^{๑๐} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต), **พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย**, พิมพ์ครั้งที่ ๓๓, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เพ็ทแอนด์โฮม จำกัด, ๒๕๕๕), หน้า ๖๒-๖๓.

อุตุนิยาม พิชนิยาม จิตนิยาม กรรมนิยาม และธรรมนิยาม พระพุทธเจ้าจะอุบัติขึ้นหรือไม่ก็ตามหลักนี้ก็ยังคงดำรงอยู่ ดังพระพุทธพจน์ว่า “อุปปาทา วา ภิกขเว ตถาคตान อนุปปาทา วา ตถาคตान”^{๑๑} ซึ่งแปลว่า “ตถาคตทั้งหลายจะอุบัติหรือไม่ก็ตามธาตุ(หลัก)นั้นก็ยังคงมีอยู่เป็นธรรมฐิติเป็นธรรมนิยาม”

“กฎแห่งกรรมในฐานะเป็นกฎทางศีลธรรม” มีความหมายเช่นเดียวกับประเด็นกฎธรรมชาติคือเป็นกฎแห่งเหตุและผล ประเด็นกฎแห่งธรรมชาติครอบคลุมทั้งสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ประเด็นกฎแห่งศีลธรรมครอบคลุมเฉพาะสิ่งมีชีวิตที่สามารถมีเจตจำนงเสรีได้เท่านั้น^{๑๒} เพราะสามารถกำหนดพฤติกรรมเป็นดีหรือชั่วตามมาตรฐานทางศีลธรรมที่ใช้ในสังคมมนุษย์ส่วนพฤติกรรมที่มาจากสัญชาตญาณไม่สามารถกำหนดด้วยคุณค่าทางศีลธรรมได้กรรมนิยามหรือกฎแห่งกรรมคือกฎธรรมชาติส่วนที่ทำหน้าที่ดูแลการกระทำที่แผ่งค่าทางศีลธรรมของมนุษย์กฎแห่งกรรมจะบันทึกการกระทำของบุคคลแต่ละคนและคอยโอกาสให้ผลตอบสนอง^{๑๓} พระพุทธเจ้าได้ตรัสถึงกฎแห่งกรรม ใน

ฐานะเป็นกฎทางศีลธรรมมีปรากฏในพระไตรปิฎกว่า “คนทำกรรมใดไว้ย่อมเห็นกรรมนั้นในตนคนทำกรรมดีไว้ย่อมได้รับผลดีคนทำกรรมชั่วไว้ย่อมได้รับผลชั่วคนหว่านพืชเช่นใดย่อมได้รับผลเช่นนั้น”^{๑๔}

๔.๓ ความสัมพันธ์ของกฎแห่งกรรมในพระพุทธศาสนา กับการพยากรณ์ตามหลักโหราศาสตร์ไทย

ในจุฬกัมมวิภังคสูตรพระพุทธองค์ทรงตอบปัญหาของสุภมานพ ถึงเหตุที่ทำให้สัตว์ทั้งหลายผู้เกิดมาเป็นมนุษย์ มีความแตกต่างกันตามกรรมของตนๆ ที่ทำไว้ในอดีตชาติ พระสูตรบทนี้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกรรมกับผลของกรรมที่มีกระบวนการให้ผลอย่างแน่นอนเป็นรูปธรรมแสดงเป็น ๗ คูโดยสังเขป ดังนี้

... การที่บุคคลเป็นผู้ฆ่าสัตว์... ไม่มี ความกรุณาในสัตว์ทั้งหลาย นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความมีอายุสั้น(๑)... การที่บุคคลเป็นผู้ละเว้นขาดจากการฆ่าสัตว์ มีความละอายมีความเอ็นดูมุ่งหวังประโยชน์เกื้อกูลในสรรพสัตว์นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความมีอายุยืน(๑)

... การที่บุคคลเป็นผู้เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลายด้วยฝ่ามือบ้างด้วยก้อนดินบ้างด้วยท่อนไม้บ้าง ด้วยค้อนขว้าง นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความมีโรครุม (๒)... การที่บุคคลเป็นผู้ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งหลาย...นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความมีโรคน้อย(๒)

^{๑๑} ส.นิ. (บาลี) ๑๖/๖๑/๓๐.

^{๑๒} สุนทร ฌรังษี, **พุทธปรัชญาจากพระไตรปิฎก**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๓), หน้า๑๖๖.

^{๑๓} สมภาร พรหมทา, **พุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า๓๑๑-๓๑๒.

^{๑๔} ขุ.ชา.ทุก.(ไทย) ๒๗/๑๔๔/๑๐๓.

... การที่บุคคลเป็นผู้มักโกรธมากด้วยความคับแค้นถูกผู้อื่นว่ากล่าวแม่เล็กน้อยก็ขัดใจ โกรธ พยาบาท ปองร้าย... เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความมีผิวพรรณทราม(๓)... การที่บุคคลเป็นผู้ไม่โกรธ ไม่พยาบาท ไม่ปองร้าย เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีผิวพรรณผ่องใส (๓)

... การที่บุคคลเป็นผู้มีใจริษยา ย่อมริษยาประทุษร้ายผูกความริษยาในลาภ สักการะ ความเคารพ ความนับถือ การกราบไหว้ และการบูชาของของบุคคลอื่นนี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีอำนาจน้อย (๔)... การที่บุคคลเป็นผู้มีใจไม่ริษยา ไม่ผูกความริษยาในลาภ สักการะ ... นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีอำนาจมาก(๔)

... การที่บุคคลเป็นผู้ไม่ให้ทานแก่สมณะหรือพราหมณ์ นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีโภคะน้อย(๕)... การที่บุคคลเป็นผู้ให้ทานแก่สมณะหรือพราหมณ์ นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีโภคะมาก(๕)

... การที่บุคคลเป็นผู้กระด้างเย่อหยิ่งไม่ไหวผู้ที่ควรกราบไหว้ นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้เกิดในตระกูลต่ำ (๖)... การที่บุคคลเป็นผู้ไม่กระด้างไม่เย่อหยิ่ง ย่อมกราบไหว้ผู้ที่ควรกราบไหว้ ลูกรับผู้ที่ควรลูกรับ สักการะผู้ที่ควรสักการะ เคารพผู้ที่ควรเคารพบูชาผู้ที่ควรบูชานี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้เกิดในตระกูลสูง(๖)

... การที่บุคคลไม่เข้าไปหาผู้รู้ สมณะ หรือพราหมณ์ สอบถามเรื่องกุศล อกุศล

มีโทษ ไม่มีโทษ นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีปัญญาทราม(๗)... การที่บุคคลเข้าไปหาสมณะหรือพราหมณ์แล้วสอบถามเรื่องกุศล อกุศล มีโทษ ไม่มีโทษ ... นี้เป็นปฏิบัติที่เป็นไปเพื่อความเป็นผู้มีปัญญาทราม (๗)^{๑๕}

จากข้อความข้างต้น เมื่อศึกษาแล้วทำให้มีความเข้าใจยิ่งขึ้นว่าการที่มนุษย์เกิดมาแล้วมีความแตกต่างกัน เช่น อายุสั้น อายุยืน โรคมาก โรคน้อย ร่ำรวย ยากจน เป็นการบ่งบอกถึงกรรมชั่ว และดีในชาติก่อนที่แต่ละคนได้ทำไว้ไม่เหมือนกันซึ่งส่งผลและสามารถรู้เห็นได้ในชาตินี้ นั่นเองแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคนเราจะต้องเป็นเช่นนั้นตลอดไปจนตายเช่นคนที่เกิดมาในครอบครัวที่ยากจนมีความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้นยากลำบากก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องเป็นคนยากจนเพราะกรรมชั่วในชาติก่อนให้ผลไปจนตายทั้งนี้ก็เพราะว่าดีกรรมที่ทำหน้าที่นำสัตว์ทั้งหลายให้มาเกิดเป็นมนุษย์ในชาตินี้ในกรรม ๑๒ เรียกกรรมตัวนี้ว่า **ชนกกรรม**^{๑๖} คือกรรมแต่งให้เกิดเมื่อนำมาเกิดแล้วก็จะหยุดให้ผลคือหมดหน้าที่^{๑๗} ในชาตินี้

^{๑๕} ม.จ. (ไทย) ๑๔/๒๙๐-๒๙๖/

๓๕๐.

^{๑๖} สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร), **คัมภีร์วิสุทธิมรรค**, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทประยูรวงศ์พรินติ้ง จำกัด, ๒๕๔๖), หน้า ๙๗๐.

^{๑๗} เสถียรพงษ์ วรรณปก, **เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกรรม**, (กรุงเทพมหานคร: หจก.หอรัตนชัยการพิมพ์, ๒๕๔๔), หน้า ๒๔.

ดังนั้น หากชาตินี้เขามีความขยันขันแข็งในการทำงานงานหนักก็เอางานเขาก็สู้เมื่อหาทรัพย์มาได้ก็รู้จักใช้จ่ายอย่างประหยัดรู้จักเก็บออมตลอดถึงรู้จักปรับปรุงพัฒนาอาชีพที่ทำให้เจริญก้าวหน้าขึ้นเขาก็จะสามารถพลิกสถานะภาพจากคนที่เกิดมายากจนกลับกลายเป็นเศรษฐีในชาตินี้ได้เพราะกรรมดีที่เขาทำคือขยันทำงานรู้จักใช้จ่ายรู้จักเก็บออมได้ส่งผลดีแก่เขาในชาตินี้ส่วนคนที่เกิดมาในครอบครัวที่ร่ำรวยมีความเป็นอยู่สุขสบายไม่ยากลำบากก็ไม่ได้หมายความว่าเขาจะต้องเป็นคนร่ำรวยเพราะกรรมดีในชาติก่อนให้ผลไปจนตายกล่าวคือถ้าในชาตินี้เขาประมาทใช้จ่ายทรัพย์ที่มีอยู่อย่างมากมายนั้นในทางที่ผิด เช่นนำไปเลี้ยงเพื่อนชั่วเล่นการพนันซื้อสิ่งเสพติดเป็นต้นอีกทั้งไม่ประกอบอาชีพทำการงานใดๆ เพื่อแสวงหาทรัพย์มาเพิ่มในที่สุดทรัพย์ที่มีอยู่มากมายนั้นก็ย่อมที่จะหมดลงได้ทำให้ต้องเปลี่ยนสถานะจากเดิมที่เกิดมาร่ำรวยกลับกลายเป็นคนยากจน เพราะกรรมชั่วที่ตนเองทำในปัจจุบันได้ให้ผลชั่วในชาตินี้ตามกฎแห่งกรรมที่ว่า “บุคคลทำกรรมใดไว้ดีก็ตามชั่วมิได้ตามเขาย่อมต้องรับผลแห่งกรรมนั้น”^{๑๘}

เมื่อเปรียบเทียบกับความรู้ทางโหราศาสตร์ดาวพระเคราะห์ในดวงชะตากำเนิดจะแสดงให้เห็นทราบถึงคุณลักษณะของรูปร่างหน้าตา วาสนาบารมี ความมั่งคั่งร่ำรวย หรือ ความอภัพ อับจน ในแต่ละบุคคล ตามคุณสมบัติของดาวศุภเคราะห์ และ

บาปพระเคราะห์ที่สถิตในเรือนชะตา^{๑๙} ผู้ใดที่ประกอบกุศลกรรมจะสังเกตได้ว่าจะมีดาวฝ่ายกุศล หรือศุภเคราะห์เสริมส่งให้คุณกับดวงชะตากำเนิด เช่นผู้ที่มีทรัพย์สมบัติมากนั้น ดาวพระเคราะห์ที่แทนทรัพย์สิน เงินทองจะเป็นดาวศุภเคราะห์ ที่มีตำแหน่งทางโหราศาสตร์ที่ดี ประจำดวงชะตา โหราจารย์มักจะให้คำพยากรณ์กับดวงชะตาอย่างนี้ว่า เป็นผู้ที่มีนัยในทรัพย์ ไม่อับจน ถ้ากล่าวตามนัยแห่งจุมภิมวิภังคสูตรที่พระพุทธองค์ทรงแสดงไว้ในบทที่กล่าวถึงบุคคลที่เป็นผู้ให้ทานแก่สมณะ และพราหมณ์ หลังจากตายแล้ว เขาจะไปเกิดในสวรรค์ ถ้าไม่เกิดในสวรรค์ กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ในทีใดๆ เขาจะเป็นผู้ที่มีโชคมาก^{๒๐} แสดงว่าเจ้าของดวงชะตาเคยเป็นผู้ที่ทำบุญให้ทานมามากผลบุญ หรือผลของกรรมดีในอดีตที่ได้เคยกระทำมาส่งให้มาเกิดในชาตินี้เป็นบุคคลที่มั่งมีในทรัพย์สินเงินทอง ในทางตรงกันข้ามหากดวงชะตาของบุคคลใดมีแต่ดาวฝ่ายอกุศลหรือบาปพระเคราะห์ มาสถิตอยู่มากมาย ในทางโหราศาสตร์จัดเป็นดวงชะตาที่ต้องต่อสู้ ลำบาก หากินไม่พอเลี้ยงปากท้อง อัดคัด ขัดสน จะต้องอาศัยความเพียรพยายามมากกว่าผู้อื่น เพื่อก่อร่างสร้างตัว

ดังนั้น ผู้ให้คำพยากรณ์หรือ หมอดู เมื่อเห็นดวงชะตาที่เปรียบเสมือนแผนที่ของกรรมทั้งที่ดี และที่เสียหาย ควรที่จะให้คำแนะนำโดยการนำหลักธรรมในทาง

^{๑๙} เทพย์ สาริกบุตร, โหราศาสตร์ปริทรรศน์ จันทรวิดิฉัย, (กรุงเทพมหานคร: วิทยาการ, ๒๕๑๔), หน้า ๒๐๓.

^{๒๐} ม.อ. (ไทย) ๑๔/๒๙๔/๓๕๓.

^{๑๘} ออง. ปณฺจก. (ไทย) ๒๒/๕๗/

พระพุทธศาสนาเข้ามาประกอบกับการพยากรณ์ เพราะดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งของกรรมที่ตนได้กระทำมาทั้งที่ดีและไม่ดีในส่วนที่ดีเมื่อทราบแล้วก็ไม่ควรทงนงตน ถ้าพอใจว่ามีดวงดีเหนือผู้อื่น ควรมีความพอใจว่าเป็นวาสนาที่เกิดมามีบุญเดิมมาหนุนนำ ให้หมั่นเพิ่มพูนผลบุญนั้นให้มากขึ้นเพื่อที่จะได้เป็นผลของกรรมดีในภพชาติต่อไป สำหรับผู้ที่มีข้อบกพร่องของตนเองในด้านต่างๆ เช่น รูปร่างหน้าตาไม่สวยงาม มีโรคพยาธิ เบียดเบียน การดำเนินชีวิตขัดสนจนยาก ก็ต้องรู้จักแก้ไขปรับปรุงให้ชีวิตให้ดีขึ้น เพราะกรรมปัจจุบัน อันหมายถึง การกระทำดี การกระทำกุศลให้มากขึ้น ย่อมเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของกรรมเดิมที่ติดตัวบุคคลผู้นั้นมา ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ถึงชนกรรมคือกรรมที่ส่งผลทำให้เกิด เมื่อหมดหน้าที่แล้ว การกระทำหรือกรรมในปัจจุบันจะเป็นตัวแสดงผลต่อไปดังนั้นผู้ที่ได้รับฟังคำพยากรณ์จากหมอดู ควรพิจารณาญาณในการที่จะรู้จักนำข้อมูลที่ได้รับมาปรับปรุงข้อบกพร่องของตน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตต่อไป ไม่หลงมงายขาดเหตุผล จึงจะเกิดประโยชน์ เพราะบทบาทของโหรหรือหมอดูก็เหมือนที่ปรึกษาในเมื่อคนมีความทุกข์ยังหาทางออกไม่ได้ การมาดูดวงก็เหมือนกับการมาหาเพื่อนพูดคุยเป็นทางเลือกอีกประการหนึ่ง

๔.๔ ความสัมพันธ์ของกฎแห่งกรรม กับการพยากรณ์โดยพระพุทธร่องค์ที่ปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท

การพยากรณ์ที่มีปรากฏในคัมภีร์พระพุทธศาสนา เป็นการพยากรณ์จากพระพุทธร่องค์ เพื่อการทำให้แจ้งในเรื่องราวนั้นๆ มี

เหตุ และผล ที่พระองค์ทรงแสดงไว้ด้วยพระญาณของพระองค์ที่เรียกว่า สัพพัญญุตญาณ^{๒๑} อันเป็นญาณสำหรับผู้ที่จะเป็นพระพุทธร่องค์เท่านั้น มิได้มีหลักการของวิชาโหราศาสตร์ หรือศาสตร์แห่งการพยากรณ์แขนงใดเข้ามาเกี่ยวข้องผู้วิจัยขอนำเสนอเรื่องราวที่พระองค์ได้ทรงพยากรณ์เกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่ได้กระทำกรรมทั้งเรื่องดี และไม่ดียุติทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคตเช่นในอรรถกถาธรรมบท กล่าวถึงการที่พระพุทธร่องค์ทรงประทานตำแหน่งอัครสาวกโดยไม่เลือกหน้า ทรงเลือกตามความปรารถนาในอดีต ดังเรื่องของพระอัญญาโกณฑัญญะ

... ในกาลแห่งพระพุทธร่องค์พระนามว่า ปทุมุตตระ ในหงสาวดีนคร ในที่สุดแสนกัลป์แต่ขึ้นไป เขาถวายมหาทานตลอด ๗ วันแล้ว หมอบลงแทบบาทมูลของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ตั้งปรารถนา เพื่อแห่งตลอดธรรมอันเลิศก่อน [เขา] เหมือนกัน เราได้ให้ผลที่อัญญาโกณฑัญญะนี้ปรารถนาแล้วทีเดียว ด้วยประการฉะนี้ เราหาได้เลือกหน้าให้ไม่^{๒๒}

จากตัวอย่างของการพยากรณ์ที่เป็นคำพยากรณ์ในอดีตที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมในด้านที่ดี พระพุทธร่องค์ทรงระบุช่วงเวลา สถานที่ การกระทำไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน เช่น แสนกัลป์ที่ผ่านมาพระโกณฑัญญะได้ถวายมหาทานตลอด ๗ วันในสมัยพระเจ้าปทุมุตตระ และ ๙๑ กัลป์ที่ผ่านมาถวายมหาทาน

^{๒๑} ชุ.ป. (ไทย) ๓๑/๑๑๙-๑๒๐/

๑๘๓.

^{๒๒} ชุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๑๓๒-๑๓๓.

อันเลิศ ๙ ครั้งในสมัยพระเจ้าวชิรสิริพร้อมทั้งตั้งความปรารถนาจะบรรลุลุทธิกรรมก่อนคนอื่น จึงกล่าวได้ว่าการพยากรณ์อดีตที่เคยกระทำสิ่งที่ดีเป็นผลให้ได้เสวยผลที่ดีในปัจจุบัน ได้แห่งตลอดในพระธรรมที่พระพุทธองค์ทรงแสดงปฐมเทศนาตามที่ได้ตั้งปรารถนาไว้

ตัวอย่างของการการพยากรณ์ในอดีตที่เป็นเรื่องไม่ดี เช่น การพยากรณ์อดีตที่ไม่ดี ของพระมหาโมคคัลลานะ ผู้ซึ่งเคยทุบตีบิดามารดาจนเสียชีวิต เป็นผลให้ต้องถูกโจรทุบจนกระดูกแตกละเอียดหมดถึงมรณะหรือในกรณีของพระเจ้ากกุศลบุดาบศพร้อมกับการบรรลุลุทธิกรรม อันเป็นเพราะอดีตกรรมที่ตั้งใจทำให้หญิงที่ตนรักขาดาบอด^{๒๓} นอกจากนั้นพระพุทธองค์ทรงแสดงให้เห็นผลของกุศลกรรมอันสืบเนื่องต้องใช้เวลายาวนานในสังสารวัฏ พระพุทธองค์ทรงบำเพ็ญบารมีทั้ง ๓๐ ทศให้เต็มบริบูรณ์ ถึง สี่หมื่นสองร้อย กับอีกแสนกัป ทุกพระชาติที่ได้มาเสวยชาติเป็นพระโพธิสัตว์ เช่น ในพระชาติที่เป็นพระยาสิลวกุญชร^{๒๔} ทรงบำเพ็ญศีลจัดเป็นศีลบารมีในพระชาติที่เป็นอโยธราชกุมาร ทรงบำเพ็ญเนกขัมมะ จัดเป็นเนกขัมมะบารมีและในพระชาติที่เป็นพระยาสิริราชทรงควักพระเนตรให้เป็นทาน จัดเป็นอุบารมี เป็นต้นผลแห่งการบำเพ็ญบารมีจนครบถ้วนนี้ มาแสดงให้ประจักษ์ในพระวรกายที่ไม่เหมือนผู้ใด ที่เรียกว่า มหาบุริสลักษณะ พระพุทธองค์ได้

ตรัสถึงการบำเพ็ญกุศลกรรมที่ได้ลักษณะที่เป็นพิเศษนี้ความว่า...ภิกษุทั้งหลาย ถึงพวกฤาษีภายนอก ก็อาจจำลักษณะมหาบุรุษ ๓๒ ประการนี้ของมหาบุรุษได้ แต่ฤาษีเหล่านั้นไม่ทราบว่าเป็นเพราะมหาบุรุษทำกรรมนี้จึงได้ลักษณะนี้^{๒๕} ...

จากตัวอย่างทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของกฎแห่งกรรม กับการพยากรณ์ทั้งที่อดีตอันเป็น กุศลกรรม และที่ไม่ดีคือ อกุศลกรรม ย่อมส่งผลถึงผู้กระทำเสมอไม่ว่าจะช้าหรือเร็ว เป็นการยืนยันด้วยพุทธญาณว่า อดีตที่กระทำไว้เป็นเหตุ ของผลที่ได้รับในปัจจุบัน

๔.๕ ความสัมพันธ์ทางการแก้กรรม ในทางพระพุทธศาสนาเถรวาท และในรูปแบบของวิชาโหราศาสตร์ไทย

การแก้กรรม เป็นเรื่องที่นิยมทำในสังคมไทยค่อนข้างมากทั้งที่หลักกรรมทางพระพุทธศาสนาเถรวาท มีคำสอนที่ชัดเจนว่า “กรรมทุกอย่างที่นรชน ประพฤติดีแล้ว มีผลผลกรรมถึงจะเล็กน้อย ชื่อว่าเป็น โมฆะหาไม่”^{๒๖} และพระพุทธพจน์ที่ว่า “กรรมทั้งหลายติดตามไปได้แม้ตั้งอสงไขยชาติด้วยว่ากรรมจะดีหรือชั่วก็ตามย่อมไม่พินาศไป”^{๒๗} ดังนั้นกรรมย่อมรอการให้ผลเสมอ มีข้อสงสัยจากชาวพุทธมากมายว่า กรรมเก่า กรรมเดิมนั้น ถูกเก็บบันทึกไว้ที่ใด ถึงได้สามารถมาให้ผลข้ามภพ ข้ามชาติได้ ทางพระพุทธศาสนา มี

^{๒๓} พุ.ธ.อ. (ไทย) ๑/๒/๓๒-๓๔.

^{๒๔} สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส, พระปฐมสมโพธิกถาพิสดาร ๒๙ ปริ-เฉจ, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเสียงจงเจริญ, ๒๕๑๙), หน้า ๗๑.

^{๒๕} ที.ปา. (ไทย) ๑๑/๑๙๘/๑๕๙.

^{๒๖} พุ.ชา.วิสตี. (ไทย) ๒๗/๒๔-๒๕/๔๗๓.

^{๒๗} พุ.ชา.ม. (ไทย) ๒๘/๑๒๘๒/๓๘๐.

การศึกษาในเรื่องของจิต ที่เปรียบเหมือนแหล่งบันทึกข้อมูลที่มีความละเอียดซับซ้อนมากสิ่งใดที่บุคคลได้กระทำไว้อย่างไม่มีการพินาศ สูญหายไปคงถูกเก็บบันทึกไว้อย่างถาวร เพื่อรอเวลาในการแสดงผลให้เจ้าตัวได้ตระหนัก ดังนั้น ความเป็นไปได้ในการแก้กรรม หรือสิ่งที่ได้กระทำไปแล้วย่อมเป็นไปได้ แต่การกระทำใหม่ ประกอบกรรมใหม่ ในทางที่ดีขึ้นจะเป็นหนทางให้การส่งผลของกรรมเดิมชะลอไป เหมือนการเติมน้ำติลงไปในน้ำที่เสีย เมื่อปริมาณของน้ำดีมากกว่าน้ำเสียคุณภาพของน้ำก็ย่อมจะเปลี่ยนไป

ก. การแก้กรรมในทางพระพุทธศาสนาเถรวาท

การแก้กรรมในทางพระพุทธศาสนา คือ การทำกลับคืน หรือเรียกว่า “ปฏิกรรม” จัดเป็นวินัยบัญญัติ ๒ เรื่องคือ อาบัติปฏิกรรม และปวารณากรรม พระพุทธองค์ทรงนำหลักปฏิกรรม มาวางเป็นพุทธบัญญัติซึ่งกำหนดเป็นวินัยที่มีผลบังคับให้ต้องปฏิบัติ พร้อมกันนั้น ในวงกว้างออกไปสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะบรรพชิต หรือคฤหัสถ์ ทรงเน้นย้ำให้บำเพ็ญปฏิกรรม ที่มากับความสำนึก และสารภาพความผิดเรียกว่าอัจฉยเทศนา ถือว่าเป็นหลักปฏิบัติในแบบแผนของอารยชน^{๒๘}

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องของพระองค์สิมมาล สามารถแก้กรรมของตนได้ด้วยการประกอบกรรมดีด้วยการบวชเป็น

^{๒๘} พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), *พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย*, พิมพ์ครั้งที่ ๓๓(กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ผลิธัมม, ๒๕๕๕), หน้า ๒๙๐.

พระภิกษุ แต่ก็ยังต้องทนทุกข์จากการถูกทำร้าย ขว้างปาด้วย ก้อนอิฐ ก้อนหินให้ได้รับบาดเจ็บ เวลาไปบิณฑบาต มีแต่จิวที่เปื้อนโลหิตมาเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ซึ่งพระพุทธองค์ทรงตรัสให้กำลังใจว่า “เธอจงอดกลั้นไว้เถิด พราหมณ์เธอจงอดกลั้นไว้เถิดพราหมณ์เธอได้เสวยวิบากกรรมซึ่งเป็นเหตุให้เธอหมกหม้มอยู่ในรอกหลายปีหลายร้อยปีหลายพันปีในปัจจุบันนี้แล้ว”^{๒๙} นั่นก็หมายความว่า การได้รับทุกข์ทรมานในชาตินี้ ย่อมเป็นผลดีกว่าที่ต้องไปสู่อบายภูมิอีก พระองค์สิมมาล ได้เปล่งอุทานว่า

“คนที่ประมาทมาก่อนต่อมาภายหลังไม่ประมาทเขาย่อมทำให้โลกนี้ให้สว่างไสวได้ ประดุจดวงจันทร์ที่พ้นจากเมฆฉะนั้น คนที่ทำบาปกรรมแล้วปิดไว้ได้ด้วยกุศloy่อมจะทำให้โลกนี้ให้สว่างไสวได้ประดุจดวงจันทร์ที่พ้นจากเมฆฉะนั้น เช่นเดียวกันแลภิกษุที่ยังหนุ่มแน่น ขวนขวายอยู่ในพระพุทธศาสนาก็ย่อมทำให้โลกนี้ให้สว่างไสวได้ประดุจดวงจันทร์ที่พ้นแล้วจากเมฆฉะนั้น”^{๓๐}

การเปล่งวาจาของพระองค์สิมมาลนั้น เปรียบเสมือนเป็นการแก้กรรมได้ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นความผิดพลาดของตนเองแต่หันหลัง และกลับมาทำกรรมดีจนปิดกัน มิให้กรรมชั่วแสดงผลได้ มีแต่วิบากของกรรมดีที่ท่านได้รับจากการถูกทำร้าย ในเวลาออกไปบิณฑบาต ในทางพระพุทธศาสนานี้หนทางของการปฏิบัติเพื่อการสิ้นกรรม คือ พระนิพพาน เมื่อผู้ใด

^{๒๙} ม.ม. (ไทย) ๑๓/๓๕๒/๔๓๐.

^{๓๐} ม.ม. (ไทย) ๑๓/๓๕๒/๔๓๐.

สามารถเข้าถึงได้ ย่อมอยู่เหนือบุญและบาป
ทั้งปวง การกระทำทั้งปวงเป็นกิริยา

ข. การแก้กรรมในรูปแบบของ วิชาโหราศาสตร์ไทย

การแก้กรรม ในทางวิชา
โหราศาสตร์ไทย เป็นไปในรูปแบบของการรับ
หรือ ส่งดาวพระเคราะห์ในดวงชะตา ที่เรียก
กันว่า การทำพิธีบูชาพระเคราะห์ และการบูชา
เทพดาเป็น อมิสพลีให้กับเหล่าเทพดา ที่
ประจำดาวพระเคราะห์ในดวงชะตา การเฉลิม
รูปดวงชะตาขึ้นเป็นดวงพิชัยสงคราม ขึ้นบูชา
เป็นการบูชาเทวดานพเคราะห์ทุกพระองค์ใน
ดวงชะตา^{๓๑} การเจริญพระปริตรเป็นความเชื่อ
ที่ชาวพุทธนิยมปฏิบัติกันอย่างยิ่งในขณะช่วง
อายุ ประสพกับภาวะที่เสื่อมลาภ เสื่อมยศ
หมดทรัพย์ ขาดความมั่นใจ ขาดความมั่นคง
ในการดำเนินชีวิต หรือมีโรคภัยร้ายแรง
เบียดเบียนอย่างหนัก จึงต้องหาที่พึ่งทางใจ
ด้วยการทำบุญต่ออายุ สืบชะตา เหมือนเป็น
การแก้กรรมคือประกอบกุศลให้มากขึ้น ด้วย
การเจริญพระพุทธรูปมนตร์ ตามเค้าเรื่องที่มี
กล่าวไว้ในคัมภีร์อรรถกถาธรรมบท เรื่อง
อายุวัฒนะกุมารความโดยย่อมีดังนี้

อายุวัฒนะกุมารบุตรชายของพราหมณ์
ที่ถูกพยากรณ์ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้เพียง ๗
วัน พระพุทธรองค์ได้ทรงแนะนำให้
พราหมณ์ผู้เป็นบิดา-มารดาของกุมาร
นิมนต์พระภิกษุมาเจริญพระปริตรตลอด
วันเป็นเวลา ๗ วัน ในวันที่ ๗ พระพุทธร

องค์เสด็จมาเอง เหล่าเทวดาทิ้งหลายที่มี
ฤทธิ์ มีศักดิ์ใหญ่ก็ตามมาเฝ้าพระพุทธร
องค์ ทำให้ยักษ์อสูรธโก ผู้ปรนนิบัติท้าว
เวสสวัณอยู่สิ้นเวลา ๑๒ ปีและได้รับพร
แห่งท้าวเวสสวัณว่า วันคาร์บที่ ๗ ท่าน
จงถือเอากุมารคนหนึ่งตามแต่จะ
ปรารถนาเถิด ครั้นยักษ์อสูรธโกเข้ามา
ใกล้แล้ว ก็มีอาจสามารถที่จะเข้าไป
ถือเอากุมารนั้นได้ ด้วยเกรงพุทธรอำนาจ
พอรุ่งขึ้นเป็นวันคาร์บ ๘ กุมารนั้นก็พัน
ภัยแห่งยักษ์ บิดา มารดาของกุมาร จึง
กราบทูลถามพระสุคตว่า บุตรของ
ข้าพเจ้าจะมีอายุได้เท่าใด สมเด็จพระผู้มี
พระภาคเจ้าทรงพยากรณ์ว่า กุมารนี้จะมี
อายุอยู่ได้ ๑๒๐ ปี โดยเหตุที่มีพุทธรูปกา
ดั่งนี้ พราหมณ์บิดา มารดาของกุมาร จึง
ขนานนามบุตรของตนว่า อายุวัฒนะ
กุมาร^{๓๒}

สำหรับอานุภาพของพระปริตร มี
อานุภาพสำหรับป้องกันคุ้มครองชีวิตหรือ
สามารถที่จะต่ออายุให้กับตนเองและผู้อื่นได้
ในบางคราวพระพุทธรองค์เองก็ทรงสาธยาย
พระปริตร เช่นโพชฌงค์ ๗ ให้พระภิกษุฟัง
หรือให้พระภิกษุมาสาธยายให้พระพุทธรองค์
ทรงได้ยินได้ฟังเอง ทำให้หายจากอาพาธได้
ดังที่ปรากฏในพระไตรปิฎก ความว่า

...สมัยนั้นท่านพระมหากัสสปะอาพาธ
ได้รับทุกข์เป็นไข้หนักอยู่ที่ปีปผลึกุหา
ครั้นในเวลาเย็น พระผู้มีพระภาคเสด็จ
เข้าไปหาท่านพระมหากัสสปะถึงที่อยู่

^{๓๑} หลวงวิศาล ดุรงค์ (อัน สารีภ
บุตร), คัมภีร์โหราศาสตร์ไทย มาตรฐานฉบับ
สมบูรณ์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์อินเตอร์พริ้นท์, ๒๕๔๐), หน้า ๘๐๓.

^{๓๒} ชุ.ธ.อ. (ไทย) ๔๑/๔๕๙-๔๖๔/
๖๖.

ประทับนั่งบนพุทธอาสน์ที่ปูลาดไว้แล้วได้ตรัสว่า “กัสสปะ โภชนมกัณเฑาะฐนัง เรา กล่าวไว้ชอบแล้วที่บุคคลเจริญทำให้มาก แล้วยอมเป็นไปเพื่อความรู้อยิ่งเพื่อตรัสรู้ เพื่อนิพพาน ... ”

...พระผู้มีพระภาคได้ตรัสภษาชิตนี้แล้ว ท่านพระมหากัสสปะก็มีใจยินดีชื่นชม พระภษาชิตของพระผู้มีพระภาคหายขาด จากอาพาธนั้น^{๓๓}

๕.สรุป

จากการศึกษาสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้ ในการพยากรณ์ทางโหราศาสตร์ต้องอาศัยสัญลักษณ์ และการตีความในการออกคำพยากรณ์ ตามรูปดวงชะตาที่ผูกขึ้น การพยากรณ์คือการตีความ มีโอกาสที่จะเป็นไปได้ และมีโอกาสเบี่ยงเบนไม่ เป็นไปตามนั้นก็ด้วยการกระทำ หรือ กรรมของเจ้าของดวงชะตาเอง

ในทางพระพุทธศาสนากรรมมีหลักการในการให้ผลตามหน้าที่ ตามกาล และตามความแรงของกรรม จนกว่ากรรมนั้นจะหยุดการให้ผล กรรมที่เล็กให้ผล หมายถึง กรรมที่หมดโอกาสให้ผล เพราะผู้กระทำได้รับผลของกรรมอื่นที่หนักกว่า หรือกรรมที่ให้ผลเสร็จสิ้นแล้ว หรือผู้กระทำได้บรรลู่ อรหัตมรรค อรหัตผล นิพพานแล้ว ไม่เกิดอีกต่อไป กรรมที่ทำไว้ก็หมดโอกาสให้ผล พระสูตรที่แสดงถึงการให้ผลของกรรม ตามการกระทำนั้น แสดงไว้ในจุฬกัมมวิภังคสูตร นอกจากนั้นพระพุทธองค์ทรงแสดงให้เห็นผล

ของการที่พระพุทธองค์ได้ทรงบำเพ็ญบารมี ๓๐ ทัศครบถ้วนทุกพระชาติเป็นระยะเวลา ยาวนานมาก ผลคือการได้มาซึ่งพระมหาบุริ สลักขณะครบทั้ง ๓๒ ประการ และได้ตรัสรู้ใน อนุตรสัมโพธิญาณ

การแก้กรรม จากการศึกษา พบว่า กรรมที่กระทำไปแล้วแก้ไขไม่ได้ แต่สามารถกระทำความดีมาทดแทนละเลิกกรรมชั่วที่เคยปฏิบัติมาดังตัวอย่างของพระองค์คุณิลมาลที่เปล่งวาจาในความประมาทของท่าน และจะไม่ประมาทอีกเปรียบเสมือนการแก้กรรมได้ ส่วนทางโหราศาสตร์ การประกอบบุญกิริยาวัตถุต่างๆเช่นการทำบุญอายุวัฒนะ ด้วยการนิมนต์พระสงฆ์มาเจริญพระปริตร การทำพิธีสวดบูชาดาวนพเคราะห์ เป็นอามิสพลีให้กับเทพดาประจำดาวพระเคราะห์นั้น เป็นความเชื่อในอำนาจของพุทธคุณที่จะช่วย ขจัดปัดเป่าสิ่งไม่ดี เคราะห์ร้ายให้ห่างไปจากตัวเหมือนการแก้ไขไปชั้นหนึ่งให้บังเกิดความสบายใจ มีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตต่อไป

ความสัมพันธ์กัน ของการพยากรณ์ตามหลักการโหราศาสตร์ และหลักกรรมตามพระพุทธศาสนาเถรวาท ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของบุคคล คือการที่บุคคลจะต้องรู้จักที่จะนำคำพยากรณ์ที่ได้รับมาจากโหราจารย์ปรับให้เข้ากับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเถรวาท เพราะโหราศาสตร์บอกคนให้รู้ได้ถึงภูมิฐานกำเนิด หนทางที่ควรที่จะเลือกปฏิบัติตามความถนัด เหตุการณ์ที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นทั้งในทางที่ดี และทางที่เสื่อม โดยอาศัยคุณสมบัติของดาวพระเคราะห์ที่สถิตในดวง

^{๓๓} ส.ม. (ไทย) ๑๙/๑๙๕/๑๒๘-๑๒๙.

ชะตา โหราศาสตร์ช่วยคนได้ในระดับหนึ่งในการรู้จักตัวตนของตนเอง เพื่อทำความเข้าใจในแผนที่ของชีวิต เข้าใจในแผนที่กรรมของตนเอง เมื่อเข้าใจแล้ว จึงนำมาประยุกต์ใช้กับหลักธรรมของพระพุทธองค์ ก็จะช่วยให้การดำเนินชีวิตมีทางเลือก อย่างถูกต้อง มีเหตุผลมากขึ้น เช่น ในดวงชะตาปรากฏให้เห็นถึงการประสบอุบัติเหตุ สูญเสียทรัพย์สิน เจ้าชะตาก็ต้องเพิ่มความมีสติ มีความรอบคอบ ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ก็ช่วยให้ปลอดภัย ไม่เสียชีวิต และทรัพย์สิน ความรู้ที่ได้จากการพยากรณ์ตามหลักโหราศาสตร์ ไม่ได้ขาดความเชื่อมโยงจากพระศาสนาไปเสียทีเดียวเพราะ

ดวงกำเนิดของบุคคล ก็คือ สัญลักษณ์ของกรรมในอดีต เพราะดวงดาวที่ปรากฏให้เห็นจากการคำนวณผูกดวงกำเนิดนั้น ประกอบด้วยดาวศุภเคราะห์ (ฝ่ายกุศล) และบาปพระเคราะห์ (ฝ่ายอกุศล) ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงดวงดาวในพื้นที่ดวงกำเนิดได้ เช่นเดียวกับกรรม ที่กระทำไปแล้วไม่สามารถแก้กลับคืนได้เช่นกันดังนั้นบุคคลจึงควรเพิ่มการศึกษาในเรื่องของกรรม และการให้ผลของกรรมอย่างถ่องแท้ เพราะกรรมเป็นมรดกแท้จริงของบุคคล และอยู่เหนือคำพยากรณ์ทั้งปวง

บรรณานุกรม

- มหามกุฏราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกพร้อมอรรถกถาแปลชุด๙๑เล่ม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๔.
- จรัส สิริ. โหราศาสตร์ไทยอ่านชะตาด้วยตนเอง. พิมพ์ครั้งที่๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษมบรรณกิจ, ๒๕๐๘.
- เทพย์ สาริกบุตร. โหราศาสตร์ปริทรรศน์ จันทรวินิจฉัย. กรุงเทพมหานคร : วิทยากร, ๒๕๑๔.
- บรรจบ บรรณรุจิ. กรรมกุญแจไขความลับของชีวิต เล่ม ๕ ตอนกรรมกับโหราศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: แคนนากราฟฟิก, ม.ป.ป.
- ประยูร พลอารีย์. คัมภีร์สูตรพระเคราะห์สนธิ. กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนโหราศาสตร์กรุงเทพ, ๒๕๒๑.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต). พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๑๔. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธนธัชการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๕๓.
- _____ . พุทธธรรม ฉบับปรับขยาย. พิมพ์ครั้งที่ ๓๓. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ผลิธัม, ๒๕๕๕.

สมเด็จพระพุทธอาจารย์ (อาจาอาสภมหาเถร). **คัมภีร์วิสุทธิมรรค**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทประยูรวงศ์ปรีณิต์จำกัด, ๒๕๔๖.

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส. **พระปฐมสมโพธิกถาพิสดาร ๒๙ ปริเฉด**.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลียงเสียงจงเจริญ, ๒๕๑๙.

เสถียรพงษ์ วรรณปก. **เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกรรม**. กรุงเทพมหานคร: หจก.หอรัตน
ชัยการพิมพ์, ๒๕๔๔.

หลวงวิศาล ดรุณกร (อ้น สาริกบุตร). **คัมภีร์โหราศาสตร์ไทย มาตรฐานฉบับสมบูรณ์**. พิมพ์ครั้งที่
ที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อินเตอร์พริ้นท์, ๒๕๔๐.

Morris R. Cohen, "Belief", *Encyclopedia of Social Science*, Vol. I, 1973, p. 45.

